

El president del govern tracta de posar ordre en les files socialistes

L' hora baixa de Felipe González

La contestació dels mitjans de comunicació i les crítiques per part d'importants dirigents socialistes al govern han trencat la imatge disciplinada que Felipe González vol del seu equip. Al mateix temps, sembla que ETA ataca de nou.

Finalment, el debat que s'estava co-
vant en el PSOE i que només des-
puntava lleument en algunes reunions
del Comitè Federal ha esclatat amb tota
l'esplendor.

Les afirmacions en un míting a Bar-
celona de Manuel Escudero, coordina-
dor del Programa 2000, el conjunt de
propostes ideològiques per a la renova-
ció del socialisme que ha de ser aprovat
en el pròxim congrés del PSOE, conjunt
de propostes en què es posava en dubte
l'eficàcia de la política econòmica de
Carlos Solchaga, l'aprovació tàcita de
Javier Solana, ministre d'Educació pre-
sent en l'esmentada reunió, la desmesu-
rada reacció del ministre d'Economia i
Hisenda i els subsegüents tocs a la tran-
quil·litat de Txiqui Benegas han tret a la
llum la importància de la lluita per par-
cel·les de poder que s'està desenvolupant
en el PSOE i que ha estat implícitament
reconeguda per Felipe González en la
conferència de premsa del passat diven-
dres 2 de març.

PROGRAMA 2000

Tanmateix, aquesta lluita no és nova.
Independentment de l'existència històri-
ca de diferents famílies en el PSOE, cor-
responents a grups ideològics amb dis-
tintes concepcions de com i amb quins
ritmes canviar la societat, des que Felipe
González anuncià en plena campanya
electoral la possibilitat de deixar la pre-
sidentia del govern en un termini de
quatre anys, començaren a moure's els
peons dels candidats a la successió.
L'esclat de l'escàndol del tràfic d'in-
fluències que afectava fonamentalment
la família Guerra donà ales als aspirants
que hi veien la possibilitat d'aprofitar la
debilitat del vice-secretari general socia-
lista, Alfonso Guerra, i desplaçar-lo, pri-
vant alhora Felipe González del princi-
pal instrument del seu poder en l'aparell
socialista.

Cadascú pel seu compte, Narcís Ser-
ra, Javier Solana i Carlos Solchaga co-
mençaren a desenvolupar una estratègia
de diferenciació d'Alfonso Guerra. El
que s'anomenà *la conspiració de les
tres essences* fou en realitat la coincidència
de tres operacions individuals i, alhora,
enfrentades entre si.

Això no obstant, si bé en sectors prò-
xims a la direcció del PSOE s'ha detec-
tat cert malestar per l'aparició violenta
del debat, no podia escapar-se'ls que pos-
sant en marxa un procés tan ambiciós
com la discussió del Programa 2000,
amb elaboració de teories noves per a
realitats noves, en un moment en què
l'esquerra es veu sacsejada per l'esfon-
drament del comunisme i l'increment de
l'atracció socialdemòcrata, s'obria un de-
bat de conseqüències incalculables en el
qual anava a qüestionar-se tot. En això
rau la importància del Programa 2000 i
el problema del PSOE, necessitat de re-
novació però conscient de la tradicional
debilitat dels partits a Espanya i del pro-
blema que això representa per al sistema
democràtic.

Les crítiques a la política econòmica
de Solchaga han estat especialment ino-
portunes. En aquest moment polític el
ministre d'Economia i Hisenda ix del
setge a què ha estat sotmès durant els
dos últims anys amb la firma d'un pacte
ampli amb els sindicats i, per tant, amb
una tensió social que es desaccelera com
ningú no havia pensat des de fa mesos.
Aquesta inoportunitat és la que ha fet
respondre a Carlos Solchaga molt segur
de si mateix i atraure Felipe González,
que manifestà implícitament el seu su-
port al ministre en l'esmentada con-
ferència de premsa.

GARCÍA DAMBORENEA

Per a provocar una confusió encara
major, el ja vell conflicte de Ricardo
García Damborenea amb la direcció del

PSOE s'ha atiat la darrera setmana. El
dimarts 27 se li notificava al líder socia-
lista de Biscaia l'obertura d'un expedient
que pot desembocar en l'expulsió del
partit. Ricardo García Damborenea, que
ja estava sent amonestat per organitzar
un corrent intern amb aparell i estructu-
res pròpies— cosa no permesa en el
PSOE —acusà de franquista Alfonso
Guerra i qualificà de feixistes algunes
actituds de la direcció.

García Damborenea va ser el més dur
acusador del nacionalisme basc, ha esca-
pat a diversos intents d'atemptat per part
d'ETA avortats en secret i ha estat acu-
sat per HB de ser l'ideòleg dels GAL.
Quan arribà el moment de l'aliança amb
el nacionalisme democràtic per aïllar
ETA, perdé influència i es llançà a una
oposició desmesurada en paraules i afir-
macions, amb més insults que anàlisis,
dels errors del PSOE.

L' OFENSIVA D' ETA

Paral·lelament a la crisi interna del
socialisme i a l'ofensiva dels mitjans de
comunicació i de l'oposició, ETA prepa-
rava una campanya d'atemptats que hau-
ria de culminar en una espectacular fuga
de la presó de Sevilla de quatre dels més
qualificats pistolers.

A Madrid, una carta-bomba feria
greument el president de l'Audiència
Nacional, Fernando de Mateo Lage, i la
funcionària de Correus Pilar Rodríguez,
i un altre paquet amb explosius era de-
sactivat a Madrid, mentre un quart ex-
plotava a València. Tots els paquets ha-
vien estat elaborats i expedits des de
Madrid vint-i-quatre hores després d'una
sorprenent intervenció radiofònica del
ministre Corcuera en la qual afirmava
que si hi havia una treva de sis mesos, hi
hauria generositat per als *etarres*. De fet,
en HB es parlava ja d'immediata obertu-
ra d'una nova tanda de conversacions.

El govern havia rebut recentment una

Narcís Serra i Javier Solana.

exhaustiva informació sobre la creixent polèmica interna en ETA a propòsit d'una eixida a la situació. D'un costat, un sector de la direcció ha recuperat les tesis del desaparegut Domingo Iturbe, Txomin, de negociar a la baixa abans que les circumstàncies no obligaren a fer majors concessions. De l'altre, Mujica Garmendia, Artapalo, i Zabaleta Elóse-

gui, Waldo, que insisteixen que només augmentant la importància i el nombre d'atemptats s'obligarà el govern a negociar l'autodeterminació. Cadascun d'aquests grups té en HB els seus seguidors i dins la coalició es discuteix.

La informació del govern i la posició dels qui manen dins d'ETA expliquen la situació actual, l'oferta governamental i

l'ofensiva etarra. La irrupció de l'ofensiva etarra pot ser un instrument d'unificació interna en el PSOE i d'aglutinament de tots els partits democràtics al voltant del govern. Les estratègies del terror han volgut posar el seu granet d'arena en la situació de confusió i poden estar arribant a una eixida.

Julio Trujillo